

ztrátě při plodinách jiných, není oprávněna, jednak proto, že se stěžovatel sám takovýchto ztrát nedovolával, jednak proto, že jedná se jen o určitý prodej jetele, při němž by ani ztráty při jiných plodinách neopravňovaly prodatele, by se, využívaje mimořádných poměrů, válkou vyvolaných, za ztráty ty hojil na kupiteli jetele požadováním ceny přehnané. Ostatně vzal rozsudek při výpočtu svém vydatně zřetel na risiko v hospodářství, jakož i na celkovou jakost půdy pachtovaného hospodářství, vyvraceje tím tvrzení obžalovaného, jakoby bylo šlo jinak o půdu neúrodnou. Jestliže soud, zjistiť, že požadovaná a docílená cena jetele 4350 K převyšuje náklady pořizovací o 1680 K, jež tvoří neoprávněný zisk stěžovatelův, dospěl ku závěru, že cena, za jetel požadovaná, jest zřejmě přemrštěnou, nelze výrok ten důvodně označiti právně mylným.

Čís. 318.

Ke skutkové podstatě podvodu zatajením nálezu se nevyžaduje, by hodnota věci nalezené převyšovala 2 koruny (§ 389 obč. zák.)

(Rozh. ze dne 30. prosince 1920, Kr II. 175/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 17. dubna 1920, pokud jím byl uznán vinným přestupkem dle § 461 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost, provádějíc důvod zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., pohřešuje v rozsudku přesné zjištění ceny nalezeného magacínu s patronami, jež dle jeho náhledu 2 K nepřevyšuje, a shledává dotýčné odsouzení pro přestupek podvodu právně pochybeným, zastávajíc vzhledem ku § 389 obč. zák. názor, že při předmětu, při němž zákon neukládá povinnosti, jeho nález způsobem § obč. zák. uveřejniti, a jehož dřívější držitel není ze známek nalezené věci poznatelným, nemůže zatajení nálezu ve smyslu §§ 201 c), 461 tr. z. býti spácháno. Než názor ten jest dle zákona neudržitelný. Již z § 388 obč. zák. vychází na jevo, že nálezce nesmí si přivlastniti ani předmět, cenu 2 K nepřevyšující. Dle § 389 obč. zák. odpadá ohledně takového předmětu jen jinak platná povinnost, by nálezce po jeho dřívějším držiteli zvláště pátral. A dle § 393 obč. zák. dopouští se nálezce, nedbavši předpisů §§ 388—392 obč. zák. podle okolností podvodu, dle trestního zákoníka. Též § 201 c) tr. zák. neobmezuje trestný zákaz na předměty cennější. Ohledně obžalovaného zjistil však soud nalézací, nejen, že snad opomenul, zachovati se dle předpisů § 389 a násl. obč. zák., nýbrž že nalezený magacín s patronami zatajil a sobě přivlastnil. Za takových okolností nelze ovšem uznati výrok odsuzující právně pochybeným, a bylo zmateční stížnost jako bezdůvodnou zavrhnouti.